

(869) “देङ् रक्षणे” (I-भ्वादि:-962. सक. अनि. आत्म.)

‘दाओ दत्ते ददातीति दाणो यच्छति दो दति ।

दाति दायति दाप्दैपोर्दयते रक्षणे ङितः ॥’ (श्लो. 4) इति देवः ।

दायकः-यिका, दापकः-पिका, दित्सकः-त्सिका, देदीयकः-यिका ;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिकदानार्थकदाण्धातुवत् (831) ज्ञेयानि ।
प्रणिदयमानः, प्रणिदास्यमानः इति शानजन्ते ज्ञेयानि ।

(870) “देवृ देवने” (I-भ्वादि:-500. अक. सेट्. आत्म.)

‘अर्दने देवयेत् दीव्येत् क्रीडादौ परिकूजने ॥

देवयेतेदितो दिन्वेद् देवेदैवेत देवने ।’ (श्लो. 160-61) इति देवः ।

देवकः-विका, देवकः-विका, दिदेविषकः-षिका, देदेवकः-विका ;

इत्यादीनि सर्वाणि रूपाणि भौवादिककेपतिवत् (261) ज्ञेयानि । ^Aदेवनम् ।

²आदेवकः, ³परिदेवी^B, ⁴द्यूः-द्यू-द्यूः, ⁵देवरः, ⁶देवलः, देवनः
युजन्तोऽयम् ।

(871) “दैप् शोधने” (I-भ्वादि:-924. सक. अनि. पर.)

‘दाति दायति दाप्दैपोः दयते रक्षणे ङितः ॥’ (श्लो. 4) इति देवः ।

दायकः-यिका, दापकः-पिका, दिदासकः-सिका, दादायकः-यिका ;

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि आदादिकदाप्धातुवत् (833) ज्ञेयानि ।

1. शानचि, आत्वाभावे, अयादेशे, ‘नेर्गदनदपतपदद्यु—’ (8-4-17) इत्यादिना णत्वे,
च रूपम् ।

2. ‘देविकुशोश्चोपसर्गे’ (3-2-147) इति तच्छीलादिषु कर्तृषु वुन्प्रत्ययः ।

3. ‘सम्पृचानुरुधाड्यमाड्यसपरिस्रवंसृज परिदेवि—’ (3-2-142) इति तच्छीलादिषु
कर्तृषु घितुण्प्रत्ययः ।

4. क्तिपि, वकारस्य ऊटि, अयादेशे, रूपम् ।

5. ‘अत्तिकमिभ्रमिदेवि—’ [द. उ. 8-62] इति अरन्प्रत्ययः । देवरः=पति-
प्राता ।

6. ‘वृषादिभ्यश्चित्’ [द. उ. 8-109] इति कलप्रत्ययः । देवलः=ऋषिः ।

A. ‘कलोरुकल्लोलकल्लिन्दजाजले बालैस्तयूभिस्सह देवनोत्सुकम् ॥’ धा. का. 1.64.

B. ‘श्रुत्वा विस्फूर्जयुप्रख्यं निनादं परिदेविनी ।’ भ. का. 5. 53.